

Motion till riksdagen 2005/06:So476

av Rosita Runegrund (kd)

Osteoporos

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ta initiativ för att förbättra diagnostiseringen, det förebyggande arbetet och behandlingen av osteoporotiker.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Socialstyrelsen bör utarbeta nationella riktlinjer för behandling och vård av osteoporotiker som kompletterar riktlinjerna angående höftfrakturer.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ta initiativ för att garantera att de nationella riktlinjerna får genomslag i vården.

Motivering

Cirka 300 000 kvinnor i åldern 50–89 år har osteoporos. Varannan kvinna och var fjärde man i medelåldern kommer under återstoden av sitt liv att drabbas av en osteoporosrelaterad sjukdom. Varje år inträffar cirka 70 000 frakturer som har samband med osteoporos. Sverige och Norge har den högsta frekvensen av osteoporos i hela världen. Dödligheten i osteoporos är hög och många med sjukdomen får försämrad livskvalitet. SBU (Statens beredning för utvärdering av medicinsk behandling) har konstaterat att patienter med osteoporos är underbehandlade (2003:165 1,2).

Allt för många patienter med osteoporos blir aldrig upptäckta. De kan vårdas upprepade gånger för frakturer utan att den underliggande sjukdomen diagnostiseras eller behandlas.

Dödligheten är hög vid höftfrakturer. Inom ett år efter frakturen avlider 10–15 procent fler än i jämförbar grupp som inte ådragit sig en höftfraktur. Höftfrakturer får också stora sociala konsekvenser. Många som haft en höftfraktur kan inte återvända till sitt hem och de blir ofta socialt isolerade. Osteoporos är en sjukdom som förorsakar stort lidande bland äldre och gamla människor.

Fel! Okänt namn på

Höftfrakturer står för mer än hälften av alla frakturelaterade sjukvårdskostnader. Den totala samhällsekonomiska kostnaden för osteoporos och osteoporosrelaterade frakturer är omkring 3,5 miljarder kronor. Antalet höftfrakturer ökar. Det beror framförallt allt på att befolkningen åldras. År 1988 inträffade 18 417 höftfrakturer och 1999 var det 19 715. Den framtida ökningen av äldre kommer att medföra att antalet frakturer ökar ytterligare. Belastningen på sjukvården ökar. Bland kvinnor över 45 år är antalet årliga vård dagar i akutsjukvården för höftfrakturer högre än för t.ex. hjärtinfarkt, bröstcancer, KOL eller diabetes.

Ovan nämnda SBU-rapport lämnades hösten 2003. I avvaktan på rapporten har regeringen inte velat vidta åtgärder för att förbättra osteoporosvården. Förslag och initiativ har avfärdats i avvaktan på rapporten. Det är nu hög tid att regeringen vidtar åtgärder. Det behövs en nationell samling för att förbättra vården för en utsatt grupp som ibland saknar möjligheter att ta tillvara sina intressen och rättigheter.

Att förebygga, diagnostisera och behandla osteoporos ger stora vinster för patienten, de anhöriga, de som slipper bli patienter, men också för sjukvården, kommunen och socialförsäkringssystemet.

Stockholm den 27 september 2005

Rosita Runegrund (kd)